C/2026/3921
1.9.2026

RÅDETS HENSTILLING

af 10. juli 2026

om Grækenlands økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

(C/2026/3921)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([1]), særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ([2]), særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) I forordning (EU) 2024/1263 præciseres det, at formålet med rammen for økonomisk styring er dels at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst samt modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer, dels at forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Det fastsættes i forordningen, at Rådet og Kommissionen foretager multilateral overvågning inden for rammerne af det europæiske semester i overensstemmelse med målsætningerne og bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det europæiske semester indbefatter navnlig udformning samt overvågning af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger.

(2) Den 25. november 2025 vedtog Kommissionen en udtalelse om Grækenlands udkast til budgetplaner for 2026. Samme dag vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen 2026, hvori Grækenland blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilken der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Den Europæiske Union samt et forslag til den fælles rapport om beskæftigelsen 2026, hvori gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder analyseres. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ([3]) den 21. april 2026 og den fælles rapport om beskæftigelsen samt henstillingen om den menneskelige kapital den 9. marts 2026.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj).

([3]) EUT C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(3) Den 29. januar 2025 offentliggjorde Kommissionen konkurrenceevnekompasset, som udgør en strategisk ramme med henblik på at styrke Unionens globale konkurrenceevne i de næste fem år. Heri peges der på tre omstillingsforudsætninger, nemlig innovation, dekarbonisering og konkurrenceevne, samt på sikkerhed som væsentlige katalysatorer for bæredygtig økonomisk vækst. Konkurrenceevnekompasset har siden offentliggørelsen dannet grundlag for arbejdet i det europæiske semester, hvilket sikrer, at medlemsstaternes økonomiske politikker stemmer overens med EU's strategiske målsætninger, og at der således skabes en fælles tilgang til økonomisk styring, der fremmer bæredygtig vækst, innovation og modstandsdygtighed i hele Unionen.

(4) I 2026 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med genopretnings- og resiliensfacilitetens endelige gennemførelsesstadie ([4]). I de seneste år har genopretnings- og resiliensplanerne sammen med finansieringen inden for rammerne af samhørighedspolitikken spillet en afgørende rolle med hensyn til at opfylde de politiske prioriteter under det europæiske semester, idet planerne var nødvendige for at tage effektivt hånd om alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, som er udstedt i de seneste semesterforløb, og programmerne, som finansieres via den europæiske samhørighedspolitik, var nødvendige for at tage hensyn til de landespecifikke henstillinger. I takt med at genopretnings- og resiliensfaciliteten nærmer sig sin udløbsdato, er det fortsat vigtigt at fastholde og bygge videre på de reformer, som støttes og gennemføres inden for rammerne heraf, især for at sikre overensstemmelse og sammenhæng mellem genopretnings- og resiliensplanerne og NRP-planerne.

(5) Den 3. juni 2026 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Grækenland 2026. Heri foretages der en vurdering af Grækenlands fremskridt med efterlevelsen af de landespecifikke henstillinger for 2025, og der gøres status over Grækenlands gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse udpeges i landerapporten de mest presserende udfordringer, som Grækenland står over for. Rapporten indeholder også en vurdering af Grækenlands fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

(6) Kommissionen har foretaget en dybdegående undersøgelse for Grækenland i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. De væsentligste resultater af Kommissionens undersøgelse af de makroøkonomiske sårbarheder i Grækenland med henblik på nævnte forordning blev offentliggjort den 20. maj 2026 ([5]). Den 3. juni 2026 konkluderede Kommissionen, at Grækenland ikke længere er berørt af makroøkonomiske ubalancer. Navnlig er sårbarhederne relateret til offentlig og privat gæld aftaget i de seneste år takket være en solid BNP-vækst, idet budgetoverskuddene har bidraget yderligere til at nedbringe den offentlige gæld, bankernes økonomiske situation er forbedret, og underskuddet på betalingsbalancens løbende poster er fortsat stort, men den positive finansiering heraf mindsker risiciene for udlandsstillingens holdbarhed. Grækenland har gennemført relevante reformer for at nedbringe de langvarige sårbarheder. Den offentlige gældskvote er stadig stor, men er faldet støt som følge af en forsvarlig finanspolitik og vækst i BNP, som også har understøttet en forbedring af den negative nettostilling over for udlandet. Både den offentlige og den private gældskvote forventes at falde yderligere. Der er fortsat et stort underskuddet på betalingsbalancens løbende poster, og det forventes ikke at falde i år, om end finansiering fra EU og privat ikkegældsskabende finansiering ventes at dække en stor del af underskuddet. Der er sket bedringer på arbejdsmarkedet, og arbejdsløsheden er faldet yderligere. og har nået sit laveste niveau siden 2009. Bankerne har i løbet af de seneste år ryddet op på deres balancer. Imidlertid pågår afviklingen af misligholdte lån meget langsomt i enheder uden for banksektoren. Overordnet set er der gjort solide politiske fremskridt, og der er taget hånd om de vigtigste sårbarheder, idet regeringen har truffet adskillige foranstaltninger til at forbedre erhvervsklimaet, arbejdsmarkedet og skatteforvaltningen. Hvis der fremover føres en forsvarlig finanspolitik, vil det være muligt at nedbringe den offentlige gæld yderligere, og så længe der er vedvarende strukturelle udfordringer relateret til arbejdsproduktivitet, vil det europæiske semester danne rammen for overvågning af fremskridtene med strukturreformer.

(7) Den 21. januar 2025 vedtog Rådet på grundlag af Kommissionens vurdering og henstilling en henstilling om godkendelse af Grækenlands nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ([6]). Planen dækker perioden 2025-2028 og beskriver en finanspolitisk tilpasning fordelt over fire år. Rådets henstilling indeholdt følgende maksimale vækstrater i nettoudgifterne: 3,7 % i 2025, 3,6 % i 2026, 3,1 % i 2027 og 3,0 % i 2028, hvilket svarer til maksimale kumulerede vækstrater – beregnet med 2023 som basisår – på 6,5 % i 2025, 10,3 % i 2026, 13,7 % i 2027 og 17,1 % i 2028.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([5]) SWD(2026) 137 final.

([6]) Rådets henstilling af 21. januar 2025 om godkendelse af Grækenlands nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag (EUT C, C/2025/661, 10.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/661/oj).

(8) Ruslands angrebskrig mod Ukraine og dens følgevirkninger udgør en eksistentiel udfordring for Den Europæiske Union. Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at anmode om en koordineret aktivering af stabilitets- og vækstpagtens nationale undtagelsesklausul for at støtte EU's bestræbelser på at sikre en hurtig og betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne ([7]), og Det Europæiske Råd bifaldt forslaget på sit møde den 6. marts 2025. På Grækenlands anmodning vedtog Rådet den 8. juli 2025 på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en henstilling om tilladelse til Grækenland til at afvige fra de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne ([8]). I den periode, hvor den nationale undtagelsesklausul er aktiveret (2025-2028), har Grækenland mulighed for at omprioritere de offentlige udgifter eller øge de offentlige indtægter, således at de varigt højere forsvarsudgifter ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

(9) Den 30. april 2026 forelagde Grækenland sin årlige statusrapport 2026 ([9]) om overholdelsen af de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne og om gennemførelsen af reformer og investeringer som reaktion på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester. Den årlige statusrapport afspejler også Grækenlands halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af Grækenlands genopretnings- og resiliensplan, jf. artikel 27 i forordning (EU) 2021/241.

(10) I 2025 udgjorde realvæksten i BNP 2,1 %, og HICP-inflationen lå på 2,9 %. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 ventes det reale BNP at stige med 1,8 % i 2026 og 1,6 % i 2027, mens HICP-inflationen ventes at ligge på 3,7 % i 2026 og 2,4 % i 2027.

(11) Ifølge data fra Eurostat ([10]) steg Grækenlands offentlige overskud fra 1,3 % af BNP i 2024 til 1,7 % af BNP i 2025, mens det primære overskud steg fra 4,8 % af BNP til 4,9 % i 2025. Stigningen i overskuddet i 2025 afspejler hovedsagelig lavere renteudgifter og begrænsede løbende udgifter samt højere momsindtægter til trods for gennemførelsen af ekspansive foranstaltninger (0,6 % af BNP), herunder nedskæringer i socialsikringsbidragene, lønforhøjelser i den offentlige sektor og målrettet støtte til husholdninger. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 et overskud på 0,8 % af BNP i 2026 og 0,6 % af BNP i 2027. Faldet i overskuddet i 2026 afspejler hovedsagelig indvirkningen af skattenedsættelser (personlig indkomstskat, ejendomsskat og moms), stigninger i pensioner og offentlige lønninger samt højere forsvarsudgifter og midlertidige energistøtteforanstaltninger. Det yderligere fald i overskuddet i 2027 afspejler hovedsagelig helårsvirkningen af den ekspansive budgetpakke i 2026, en yderligere nedsættelse af socialsikringsbidragene og yderligere stigninger i de offentlige lønninger.

(12) Ifølge Kommissionens estimater var den finanspolitiske kurs ([11]), som omfatter både nationalt finansierede og EU-finansierede udgifter, ekspansiv med 0,8 % af BNP i 2025. Den forventes at være ekspansiv med 2,8 % af BNP i 2026 og kontraktiv med 1,5 % af BNP i 2027.

([7]) Meddelelse fra Kommissionen om tilpasning til øgede forsvarsudgifter inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten, Bruxelles, 19.3.2025 (C(2025) 2000 final).

([8]) Rådets henstilling af 8. juli 2025 om tilladelse til Grækenland til at afvige fra de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som fastsat af Rådet i henhold til forordning (EU) 2024/1263 (aktivering af den nationale undtagelsesklausul) (EUT C, C/2025/3965, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3965/oj).

([9]) De årlige statusrapporter 2026 findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

([10]) Eurostat – euroindikatorer, 22.4.2026.

([11]) Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem, der finansieres nationalt, og dem, der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde.

(13) Ifølge data fra Eurostat ([12]) faldt Grækenlands offentlige gæld fra 154,2 % af BNP ved udgangen af 2024 til 146,1 % af BNP ved udgangen af 2025. Faldet i gældskvoten i 2025 afspejler hovedsagelig vækst i det nominelle BNP og budgetoverskuddet. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes gældskvoten ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 at falde til 140,7 % ved udgangen af 2026 og yderligere til 134,4 % ved udgangen af 2027.

(14) Ifølge data fra Eurostat ([13]) udgjorde Grækenlands samlede offentlige forsvarsudgifter 2,4 % af BNP i 2025, hvilket svarer til en stigning på 0,2 procentpoint af BNP i forhold til referenceåret 2024. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 forventes de at udgøre 2,6 % af BNP i 2026, hvilket svarer til en stigning på 0,4 procentpoint af BNP i forhold til 2024 ([14]).

(15) Unionen står fortsat over for en risiko for afbrydelser i energiforsyningen og høj prisvolatilitet, som forværres yderligere af geopolitiske spændinger, der påvirker de globale olie- og gasmarkeder. Erfaringerne fra energikrisen i 2022-2023 har vist, at brede og ikkemålrettede foranstaltninger har betydelige finanspolitiske omkostninger og er socialt og økonomisk ineffektive. Siden krigen brød ud i Mellemøsten i februar 2026, har Grækenland vedtaget finanspolitiske foranstaltninger til at afbøde virkningerne af høje energipriser for husholdninger og virksomheder ([15]). Disse omfatter en blanding af sociale overførsler og prisstøtte, navnlig ikkemålrettet dieseltilskud (0,16 EUR pr. liter) og et målrettet brændstofpas, hvor der ydes 50-60 EUR pr. køretøj i april og maj 2026 samt målrettet gødningsstøtte til landbrugere, som dækker 15 % af landbrugssektorens omkostninger mellem april og august 2026. Yderligere støtte omfatter en målrettet engangsoverførsel til børnefamilier (150 EUR pr. barn) og kompensation til færgeoperatører til dækning af transportomkostningerne. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 forventes de finanspolitiske omkostninger ved disse foranstaltninger at udgøre 0,2 % af BNP i 2026. Hvis foranstaltningerne forbliver i kraft indtil udgangen af 2026, vil de finanspolitiske omkostninger ifølge Kommissionens estimater udgøre 0,6 % af BNP i 2026.

(16) Ifølge Kommissionens beregninger steg Grækenlands nettoudgifter med 3,0 % i 2025 og med 2,8 % samlet set i 2024 og 2025. Væksten i nettoudgifterne i 2025 er under den anbefalede maksimale vækstrate. For 2024 og 2025 samlet set ligger den kumulerede vækstrate for nettoudgifterne også under den anbefalede maksimale vækstrate.

(17) Ifølge Kommissionens beregninger forventes Grækenlands nettoudgifter at stige med 7,3 % i 2026 og med 10,4 % samlet set i 2024, 2025 og 2026. Den forventede vækst i nettoudgifter i 2026 ligger over den anbefalede maksimale vækstrate med en afvigelse på 1,5 % af BNP på årsbasis. For 2024, 2025 og 2026 samlet set ligger den forventede kumulerede vækstrate for nettoudgifterne også over den anbefalede maksimale vækstrate med en afvigelse på 0,2 % af BNP kumuleret set. Ud fra de aktuelle fremskrivninger af forsvarsudgifterne ligger den forventede afvigelse imidlertid inden for den fleksibilitet, der tillades i henhold til den nationale undtagelsesklausul.

(18) Centraliseringen og digitaliseringen af skatte- og toldadministrationen har været afgørende for at øge overholdelsen af skattereglerne, idet indførelsen af digitale værktøjer og styrkede systemer til sikring af overholdelse, også som led i genopretnings- og resiliensplanen, har bidraget til en betydelig reduktion af misligholdelsen af momsregler. For at fastholde disse fremskridt er det afgørende at opretholde investeringerne, herunder IT-systemer, der er udviklet med støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, ved at afsætte tilstrækkelige ressourcer til systemvedligeholdelse og intern kapacitet. Samtidig omfatter skattesystemet fortsat et stort antal skatteudgifter (1 236 tilfælde i 2025) med betydelig budgetmæssig virkning, hvilket øger skattesystemets kompleksitet og påvirker indtægtseffektiviteten. En systematisk evaluering af skatteudgifterne ville skabe grundlag for at rationalisere dem og dermed forbedre skattesystemets overordnede gennemsigtighed og understøtte den finanspolitiske holdbarhed. Der er også behov for yderligere indsats i toldadministrationen. Selv om den igangværende centralisering af toldadministrationen har øget toldindtægterne trods en lavere samlet import, vil en fuldførelse af centraliseringen af kontrolaktiviteterne, en styrkelse af den operationelle kapacitet og en udbygning af infrastrukturen ved de vigtigste indgangspunkter, herunder havnen i Piræus, forbedre håndhævelsen og indtægtsopkrævningen yderligere.

([12]) Eurostat – euroindikatorer, 22.4.2026.
([13]) Eurostat, offentlige udgifter opdelt efter formålsklassifikationen for offentlig forvaltning og service (COFOG).
([14]) NATO's definition af forsvarsudgifter adskiller sig fra definitionen i COFOG. Der kan også være forskelle som følge af tidspunktet for registrering af udgifterne, navnlig i forbindelse med militært udstyr, da NATO's registrering ikke følger nationalregnskabsreglerne med hensyn til registreringstidspunkt.
([15]) Situationen på skæringsdatoen for Kommissionens forårsprognose 2026 (4. maj 2026).

(19) Grækenland har fortsat truffet foranstaltninger til at modernisere sin offentlige forvaltning. Efter en betydelig tilpasning efter 2010 er størrelsen af og omkostningerne ved den offentlige forvaltning i store træk bragt på linje med EU-gennemsnittet. Grækenlands offentlige lønudgifter forblev stort set stabile i 2025 på 10,2 % af BNP, hvilket er lidt under EU-gennemsnittet (10,3 % af BNP). For at fastholde dette er det afgørende fortsat at anvende den ensartede lønskala, samtidig med at det nuværende personaleniveau opretholdes, herunder for midlertidigt ansatte. Genopretnings- og resiliensplanen indeholder foranstaltninger til forbedring af den offentlige forvaltnings effektivitet, herunder en ramme for flerniveaustyring, der blev vedtaget i 2023, og som bør forbedre koordineringen mellem centrale, regionale og lokale forvaltninger, f.eks. inden for vandforvaltning og civilbeskyttelse. Det forventes, at Grækenland begynder at anvende styringsrammen, når landet har vedtaget en kodificeret lov, som samler alle ansvarsområder for den regionale og lokale forvaltning i én retlig ramme, der forventes at være på plads i 2026.

(20) Der er gjort fremskridt med at nedbringe misligholdte lån på bankernes balancer, men afviklingen af de resterende misligholdte lån, som i øjeblikket i vid udstrækning håndteres af kreditservicevirksomheder, er skredet langsomt frem. Retstekniske hindringer såsom den lange varighed af den retslige tvistbilæggelse før og efter auktioner medfører begrænset interesse fra tredjeparter og mislykkede auktioner, hvilket forsinker realiseringen af sikkerhedsstillelse. De ovennævnte forsinkelser i likvidationssager og den deraf følgende afskrækkelse af potentielle købere fra at deltage i auktioner undergraver den overordnede effektivitet af rammen for gældsafvikling og reducerer samtidig det effektive udbud af ejendomme. Forsinkelser forværrer også krisen med hensyn til boligers prisoverkommelighed, da mange tomme boliger er bundet i procedurer i forbindelse med gældsinddrivelse. Nyligt vedtagne proceduremæssige foranstaltninger har til formål at løse de ovennævnte problemer ved at fremskynde afgørelsen af tvister før og efter auktionen, f.eks. i) proceduremæssige forenklinger, ii) foranstaltninger til at undgå en uforholdsmæssig stor koncentration af håndhævelsesrelaterede retssager i storbyområder og iii) en digital platform med henblik på at gøre afgørende fremskridt i forhold til høringsdatoer, som ligger langt ude i fremtiden; deres effektivitet kan dog endnu ikke fastslås.

(21) Det er fortsat afgørende, at lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante interessenter inddrages systematisk, på en meningsfuld måde og i rette tid for at sikre et bredt ejerskab til og således en vellykket gennemførelse af Unionens finansieringsinstrumenter, herunder også i forbindelse med det europæiske semester.

(22) Hvad angår tempoet for gennemførelsen af programmer vedrørende samhørighedspolitikken, som omfatter støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og Samhørighedsfonden, ligger Grækenland over gennemsnittet for EU både med hensyn til projektudvælgelse og udbetalinger. Det er vigtigt at opretholde det nuværende momentum og samtidig sikre, at investeringerne skaber størst mulige konkrete resultater. Grækenland har allerede truffet foranstaltninger inden for rammerne af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken for at styrke konkurrenceevne og vækst. Ikke desto mindre kan det være nødvendigt at fokusere yderligere på gennemførelsen på visse områder, herunder områder vedrørende innovation, affaldshåndtering, offentlig bytransport, jernbaner og stedbaserede foranstaltninger til at fastholde menneskelig kapital uden for hovedstadsregionen og imødegå demografisk tilbagegang i mindre udviklede regioner. Det er vigtigt, at de nye investeringer, som Grækenland har udpeget i sin midtvejsgennemgang af midlerne under samhørighedspolitikken, navnlig investeringer knyttet til de fem prioriteter i forordningen om midtvejsgennemgangen ([16]), gennemføres hurtigt og effektivt.

(23) Grækenland står over for flere udfordringer i forbindelse med den reguleringsmæssige byrde, adgangsbarrierer på produkt- og tjenestemarkederne, fragmenteringen af forskningspolitikken, langvarige retssager og usikkerhed som følge af manglen på planer, der fastlægger arealanvendelsen, selv om der for nylig er iværksat politiske tiltag på nogle af disse områder.

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/1914 af 18. september 2025 om ændring af forordning (EU) 2021/1058 og (EU) 2021/1056 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at adressere strategiske udfordringer i forbindelse med midtvejsgennemgangen.

(24) Grækenland har forbedret sine lovgivningsmæssige rammer og indført digitale værktøjer for at strømline virksomhedernes kontakt med det offentlige, f.eks. ved at forenkle og digitalisere licensprocessen for etablering og drift af virksomheder. De græske virksomheder opfatter imidlertid fortsat den krævede overholdelse af erhvervsregler som en stor udfordring for investeringer, hvilket illustreres af undersøgelser foretaget af Den Europæiske Investeringsbank. Miljøgodkendelse involverer fortsat flere tjenester, og der gøres en indsats for at nedbringe sagsbehandlingstider. En af grundene er, at de lovgivningsmæssige rammer ikke er fuldstændige, da endnu ikke alle sekundære retsakter er vedtaget, hvilket ville muliggøre en enklere tilladelsesproces i tilfælde af ikkevæsentlige ændringer. Desuden ville tilstrækkelig kapacitet og end-to-end-digitalisering af det elektroniske miljøregister og de tilknyttede tilladelsesprocesser for alle involverede tjenester bidrage til at fremskynde miljøgodkendelser. Desuden er de retlige rammer for koncessionsaftaler ved kysten forældede og hæmmer investeringer i eksisterende og ny infrastruktur. Navnlig ville infrastruktur knyttet til industrielle aktiviteter, udvindingsaktiviteter og andre støtteaktiviteter drage fordel af specifikke retlige rammer i betragtning af de meget komplekse sikkerheds- og miljøkrav. Samlet set ville solide konsekvensanalyser af lovgivningen være et centralt redskab til at identificere og imødegå enhver uberettiget lovgivningsmæssig byrde. Færdiggørelsen af matrikelkortlægningen og integreringen heraf i den offentlige forvaltnings og skatteforvaltningens informationssystem forventes at lette den private sektors, herunder landbrugernes, administrative byrde.

(25) Liberale tjenesteydelser, navnlig advokater, arkitekter, civilingeniører og revisorer, er underlagt strenge regler, som påvirker den indenlandske og grænseoverskridende levering af tjenesteydelser (herunder adgangskrav, begrænsninger for tværfaglig praksis og reklame, territoriale begrænsninger og i nogle tilfælde planer for faste gebyrer). Disse professionelle tjenesteydelser har også en lav virksomhedsophørsrate. Tilsvarende er der fortsat lovgivningsmæssige restriktioner for intern EU-handel, navnlig i form af krav vedrørende adgang til detailhandel, zonering og licensering. Apotekersektoren er fortsat underlagt strenge etableringsregler, herunder befolkningsmæssige og geografiske begrænsninger. Sektorspecifikke etableringsregler er også mere restriktive end i EU som helhed i transport- og telesektoren. Inden for rammerne af det indre marked øges adgangs- og etableringsomkostningerne for udenlandske investorer og tjenesteudbydere ved hyppige ændringer i skattereglerne, høje omkostninger til overholdelse og lovgivningsmæssige barrierer. Disse begrænsninger er særligt udtalte inden for liberale tjenesteydelser og detailhandel samt i transport- og netværkssektorerne.

(26) Forvaltningen af forskningspolitikken og finansieringskilderne er fortsat fragmenteret på tværs af flere ministerier og offentlige enheder i Grækenland, og koordineringen mellem disse organer har været svag. Hvad angår adgang til finansiering, ligger venturekapitalinvesteringerne fortsat langt under EU-gennemsnittet og det lokale marked for privat egenkapital, og venturekapitalmarkedet for vækst er ikke udviklet. Dette afspejler en afhængighed af statsstøttede initiativer frem for veludviklede private markeder. Mens adgangen til finansiering i iværksætterfasen overordnet set er på linje med andre EU-lande, er der stadig finansieringsbegrænsninger, når nystartede virksomheder nærmer sig den tidlige fase eller vækstfasen. Selv om den offentlige støtte til erhvervslivets forskning og udvikling er steget, ligger den private sektors finansiering fortsat betydeligt under EU-gennemsnittet. Fremadrettet er det fortsat afgørende at styrke styringen af forskningspolitikken og sikre langsigtet finansiering af forskning og udvikling. De græske virksomheders finansieringsbegrænsninger forværres yderligere af forsinkede betalinger, navnlig fra den offentlige sektor. Andelen af SMV'er, der oplever forsinkede betalinger fra offentlige organer, ligger langt over EU-gennemsnittet (33 % sammenlignet med 20 %).

(27) Grækenlands innovationspotentiale hæmmes yderligere af virksomhedernes fortsat begrænsede anvendelse af digitale teknologier, navnlig blandt SMV'er. Trods de fremskridt, der er gjort, ligger digitaliseringen af SMV'er fortsat betydeligt under EU-gennemsnittet (55,95 % i forhold til 71,39 % i 2025). Virksomhederne halter generelt også bagefter med hensyn til indførelsen af centrale digitale teknologier såsom kunstig intelligens (AI), cloudcomputing og dataanalyse.

(28) Grækenland har gjort yderligere fremskridt med at forbedre retsvæsenets effektivitet ved at ændre den civile retsplejelov med henblik på at forbedre behandlingen af civil- og handelsretlige sager i første instans og i appelinstansen samt i forbindelse med håndhævelse og digitalisering af de retslige processer, også ved at vedtage nye domstolsordninger vedrørende tvister, der udspringer af offentlige udbudsprocedurer. Et kodeks for mekanismer til alternativ bilæggelse af tvister er blevet udarbejdet, og dets anvendelsesområde vil også omfatte bilæggelse af tvister vedrørende offentlige udbud, men kodekset er endnu ikke vedtaget. Selv om der for nylig er taget en række digitale retlige værktøjer i anvendelse, er integrationen af informationsteknologi i retssager fortsat ufuldstændig og er stadig begrænset til en række domstole uden at dække alle arbejdsgange. Sagsbehandlingstiden ved civile domstole, straffedomstole og forvaltningsdomstole fortsat er blandt de længste i EU, hvilket skaber betydelige efterslæb og navnlig påvirker håndhævelsen af kontraktlige rettigheder og ejendomsrettigheder, gennemførelsen af fuldbyrdelsesprocedurer og bilæggelsen af tvister om offentlige udbud, selv om der er gjort fremskridt som følge af de seneste reformer. Derudover er der mulighed for yderligere fremskridt med revisionen af retsgrundlaget for domstolenes organisation og dommernes status.

(29) På nuværende tidspunkt er kun ca. 20 % af Grækenlands territorium dækket af godkendte lokale byplaner. Manglen på fastlagt arealanvendelse har ført til usikkerhed med hensyn til tilladt økonomisk aktivitet og til uformelt byggeri, som igen har skabt et uholdbart pres på miljøet og infrastrukturen. Selv om Grækenland har gjort betydelige fremskridt med udarbejdelsen af byplanerne gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten, er det nødvendigt at fuldføre reformen for at bidrage til at fremskynde investeringer.

(30) På trods af den stigende andel af vedvarende energi i Grækenlands samlede elproduktion, er landet fortsat stærkt afhængigt af fossile brændstoffer. Engrospriserne på elektricitet er præget af store udsving, som forværres af den geopolitiske udvikling, hvilket er særligt tydeligt for Grækenlands vedkommende på grund af den høje grad af afhængighed af naturgas til elproduktion. Grækenlands genopretnings- og resiliensplan indeholder flere reformer og investeringer, herunder øget lagringskapacitet, som forventes at fremskynde dekarboniseringen. Produktionskapaciteten for vedvarende energi kan udvides yderligere ved at tilføje offshorevindenergi, og udpegelse af områder er et afgørende skridt i retning af at lette udviklingen heraf. Der er imidlertid behov for yderligere foranstaltninger for at mindske Grækenlands afhængighed af fossile brændstoffer og sænke elpriserne, f.eks. ved at fremme efterspørgselsreaktion og fremskynde udrulningen af intelligente målere, fuldføre sammenkoblingen af øerne, reducere tabene i distributionsnettet og tage fat på faktorer, der er medvirkende til højere elomkostninger for den endelige forbruger.

(31) Grækenland opretholder fortsat en række subsidier til fossile brændstoffer, f.eks. til industrielle formål, uden at der fastsat en detaljeret tidsplan for, hvordan disse subsidier skal udfases senest i 2030. Navnlig kan subsidier til fossile brændstoffer, der hverken har til formål at afhjælpe energifattigdom eller styrke energisikkerheden, og som hindrer elektrificeringsprocessen og ikke er afgørende for industriens konkurrenceevne, derfor betragtes som en udfasningsprioritet. I Grækenland fortsætter energibeskatningen med i visse tilfælde at begunstige naturgas frem for elektricitet, hvilket kan bidrage til et modstridende prissignal i betragtning af den øgede andel af vedvarende energi i den samlede elproduktion. De endelige energipriser er lavere for fossile brændstoffer end for elektricitet, og Grækenland er blandt de EU-medlemsstater, hvor forholdet mellem el- og gaspriser er højest. Desuden er Grækenland fortsat det EU-land, hvor punktafgifterne på diesel er særligt lave i forhold til punktafgifterne på benzin, selv om diesel er mere miljøskadeligt. En justering af energiafgifterne kombineret med en udfasning af støtte til fossile brændstoffer kan derfor skabe stærkere incitamenter til elektrificering. Endelig vil en mere målrettet anvendelse af indtægtskilder (f.eks. ETS) gøre det muligt at afsætte tilstrækkelige midler til centrale støtteordninger (f. eks. RES-kontoen) samt yderligere fremme dekarboniseringen af industrien og transportsektoren, hvilket yderligere vil bidrage til Grækenlands grønne omstilling på en retfærdig og inkluderende måde.

(32) Selv om Grækenland har en af de ældste vognparker i EU, er landets bybusflåde blevet fornyet betydeligt i de seneste år med indførelsen af et stort antal elektriske busser. Grækenlands transportsektor er en af landets største CO_2-udledere. Grækenland ville have gavn af at udarbejde en omfattende strategi, herunder en investeringsplan og reformer, for at fremme dekarboniseringen af transportsektoren ved at udvide anvendelsen af elektriske transportmidler, herunder forbedre kapaciteten og kvaliteten af den offentlige transport i byerne. Desuden vil Grækenland ved at afslutte de igangsatte udbud for interregionale og bymæssige bustransporttjenester skabe et mere sikkert og gunstigt miljø for at fremme opgraderingen og den grønnere omstilling af sin busflåde. Opgraderingen af busterminaler i de største byer for at fremme intermodal transport vil også bidrage positivt. Desuden vil fornyelsen af Grækenlands passagerskibsflåde, hvor over 80 % af passagerskibene er over 20 år gamle og mangler grønne teknologier, give betydelige økonomiske og miljømæssige fordele. Der er som led i Grækenlands genopretnings- og resiliensplan udarbejdet en masterplan for fornyelsen af den græske passagerskibsflåde, og den kan danne grundlag for politiske beslutninger om opgradering af fartøjer, havneinfrastruktur og finansiering.

(33) Grækenland har forpligtet sig til at opgradere sit nationale jernbanesystem. Den igangværende jernbanereform støttet af genopretnings- og resiliensfaciliteten har til formål at gøre den græske jernbanesektor sikrere, mere effektiv, integreret, moderne og mere lydhør over for kundernes efterspørgsel med fokus på at styrke infrastrukturforvalterens kapacitet og investeringer. Udrulningen af det europæiske system til styring af jernbanetrafikken og styrkelsen af den operationelle kapacitet hos den græske reguleringsmyndighed for jernbaner, herunder ved at afhjælpe ressourcebegrænsninger, er afgørende for at understøtte denne indsats. Ved at udvikle et moderne og effektivt jernbanesystem kan Grækenland udnytte sin strategiske beliggenhed som knudepunkt mellem Europa, det østlige Middelhav og Sortehavsregionen og udvikle et pålideligt, konkurrencedygtigt og miljømæssigt bæredygtigt transportsystem, der understøtter regional udvikling, samhørighed, grænseoverskridende konnektivitet og økonomisk vækst.

(34) Grækenland er særligt sårbart over for klimaændringer og de dermed forbundne ekstreme vejrhændelser, såsom alvorlige tørkeperioder, oversvømmelser, skovbrande og hedebølger. Den stigende hyppighed og alvor af disse hændelser nødvendiggør bekostelig genopbygning af den berørte infrastruktur og genopretning af store skov- og landbrugsarealer. På nuværende tidspunkt mangler Grækenland en omfattende strategi kombineret med en klar fordeling af ansvarsområder, også for den regionale og lokale forvaltning, til planlægning og gennemførelse af investeringer i klimatilpasning. Ved at etablere et system til forvaltning på flere niveauer og integrere hensynet til modstandsdygtighed over for klimaændringer på tværs af den offentlige forvaltning og centrale sektorer (f.eks. energi og transport) vil Grækenland skabe en mere gunstig ramme for at gennemføre den nødvendige klimasikring af centrale infrastrukturinvesteringer på en bæredygtig og effektiv måde i hele landet, herunder i kyst- og øregionerne. Dette ville kræve, at risikoinformeret planlægning prioriteres, og at der mobiliseres tilstrækkelige offentlige og private investeringer, navnlig i sektorer, hvor klimasårbarheder fortsat er utilstrækkeligt håndteret, herunder transportsektoren og havrelaterede sektorer, som er udsat for betydelige klimarisici. Desuden ville det være gavnligt for Grækenland at anlægge en struktureret tilgang til finansiering af katastroferisici og træffe yderligere politiske foranstaltninger for at øge dækningsgraden af private forsikringer, hovedsagelig ved at vedtage og gennemføre en national strategi for private forsikringer mod naturkatastrofer. Den private forsikringsdækning er fortsat blandt de laveste i EU, og forskellen mellem Attika-regionen og andre regioner er stor på trods af de foranstaltninger, der er indført i de seneste par år, og som forventes at have en indvirkning på mellemlang til lang sigt.

(35) Grækenland er et af de lande i EU, der er hårdest ramt af vandstress, idet landbruget er den største forbruger af vandressourcer og tegner sig for over 80 % af det samlede vandforbrug. Landets vandforsyning er under betydeligt pres, og situationen forværres af langvarige tørkeperioder og ekstrem nedbør, samtidig med at der ikke findes en tilstrækkelig ramme for indsamling og oplagring af overfladevand og regnvand, og genanvendelsen af renset spildevand er begrænset. Som led i sin genopretnings- og resiliensplan har Grækenland udviklet en ny national vandstrategi for en effektiv og bæredygtig anvendelse af vandressourcer og indført et pilotinitiativ til omorganisering af større vandforsyningsselskaber. Gennemførelsen af denne strategi samt investeringer i bæredygtig vandforvaltning og infrastruktur er afgørende for at opbygge og opretholde robust infrastruktur og fremme en effektiv anvendelse af vandressourcer. Som led i midtvejsevalueringen af samhørighedspolitikken har Grækenland øget bevillingerne til vandinvesteringer. Initiativer til at fremme cirkulær vandforvaltning og efterspørgselsstyring samt indsats for at øge offentlighedens bevidsthed om værdien af og sikkerheden ved tilstrækkeligt renset spildevand kan bidrage til at afhjælpe vandknaphed og forbedre den samlede effektivitet af forvaltningen af en bæredygtig vandforsyning.

(36) Grækenland står over for udfordringer med hensyn til affaldshåndtering. Selv om der i 2022 blev indført en deponeringsafgift og trods indsatsen for at etablere affaldshåndteringsanlæg, deponeres fortsat omkring 80 % af det kommunale affald. Manglen på tilstrækkelige genanvendelsesfaciliteter og de begrænsede fremskridt med at øge genanvendelsesgraden, som fortsat kun er på 17,4 % sammenlignet med 48 % i EU, fremhæver behovet for en mere omfattende og integreret tilgang til affaldshåndtering. For at imødegå disse udfordringer er det afgørende at ajourføre de regionale affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med kravene i affaldsrammedirektivet og investere i infrastruktur til håndtering af fast affald. Dette vil omfatte indførelse af ordninger med mængde- og vægtbaseret afregning, rettidig håndhævelse af programmer for særskilt indsamling og styrkelse af kapaciteten hos regionale organer for håndtering af fast affald, navnlig i områder såsom øer, hvor kapacitetsbegrænsninger forværres i spidsbelastningsperioder for turisme. Ved at træffe disse foranstaltninger kan Grækenland mindske sin afhængighed af deponeringsanlæg, øge genanvendelsesgraden og fremme mere effektiv praksis for affaldshåndtering.

(37) Grækenlands samlede beskæftigelsesudvikling har været stærk i de seneste år, hvilket har mindsket afstanden til EU-gennemsnittet. Kvindernes lave arbejdsmarkedsdeltagelse medfører imidlertid en kønsbestemt beskæftigelsesforskel, der er næsten dobbelt så stor som EU-gennemsnittet. Trods forbedringer har Grækenland fortsat også en betydelig andel af unge, der ikke er i beskæftigelse, uddannelse eller oplæring (13,6 % i 2025), og sårbare grupper såsom personer med handicap eller romaer har især vanskeligt ved at indtræde på arbejdsmarkedet. Yderligere fremme af fleksible arbejdsordninger og udbygning af børnepasnings- og langtidsplejeydelser kan danne grundlag for en højere andel af personer i arbejde, navnlig blandt unge, kvinder og sårbare grupper, og forbedre jobkvaliteten. Styrkelse af de aktive arbejdsmarkedspolitikker og afhjælpning af misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder ved i højere grad at tilpasse uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne til arbejdsmarkedets behov og ved at forbedre koordineringen, effektiviteten og resultaterne af voksenuddannelsesprogrammer er også fortsat afgørende. Selv om der indføres strategiske rammer, og visse foranstaltninger er ved at blive gennemført, er en stor andel af befolkningen fortsat i risiko for fattigdom, og effektiviteten af sociale overførsler ligger under EU-gennemsnittet og er blevet betydeligt svækket i de seneste år. Udækkede behov for lægehjælp, det begrænsede udbud af langtidspleje, høje boligudgifter og høje afsavnsrater understreger behovet for et robust socialt beskyttelsessystem og yderligere politiske tiltag. Tilgængeligheden af sociale og væsentlige tjenester er fortsat begrænset til skade for marginaliserede og fjerntliggende samfund.

(38) Foruden de økonomiske og sociale udfordringer, som genopretnings- og resiliensplanen og andre EU-midler er rettet mod, står Grækenland over for en række yderligere udfordringer i forbindelse med uddannelse. Deltagelsen i førskoleundervisning og børnepasning fra treårsalderen til den alder, hvor den obligatoriske undervisning på grundskoleniveau begynder, er fortsat lav. I 2019 (seneste Eurostat-data for Grækenland) rangerede Grækenland sidst blandt EU-medlemsstaterne med hensyn til indskrivningsprocent, mens manglen på nyere data gør det vanskeligt at overvåge fremskridt. Deltagelsen i førskoleundervisning og børnepasning blandt børn i yngre aldersgrupper er også fortsat lav. I 2024 deltog 28,8 % af græske børn under tre år i førskoleundervisning og børnepasning (EU: 39,3 %). Deltagelsesfrekvensen er særlig lav for børn, der er i risiko for fattigdom eller social udstødelse. Grækenland opfordres til at øge deltagelsesfrekvensen for børn under tre år for at nå det reviderede Barcelonamål på 42,8 % senest i 2030.

(39) Ifølge det seneste OECD-program for international elevevaluering i 2022 opnår en stor andel af græske 15-årige elever ikke et minimumsniveau af grundlæggende færdigheder. Andelen af underpræsterende elever er blandt de højeste i EU og er vokset siden 2018 i alle socioøkonomiske grupper, hvilket tyder på strukturelle udfordringer med hensyn til uddannelsessystemets kvalitet og lighed. Disse udfordringer, der underminerer Grækenlands uddannelsesresultater, kan knyttes til begrænset finansiering af uddannelsespolitikker, lav grad af skoleautonomi, forældede metoder til elevevaluering og vanskeligheder med at gennemføre kompetencebaserede undervisningsmetoder og særlige undervisningsmetoder for elever med handicap og særlige undervisningsbehov. Lærerne har fortsat begrænsede muligheder for løbende faglig udvikling, hvilket sammen med fraværet af en evalueringskultur for lærere yderligere forringer uddannelseskvaliteten.

(40) Med 16,6 % i 2022 ligger voksnes deltagelse i uddannelse langt under EU-gennemsnittet og betydeligt under Grækenlands 2030-mål på 40 %. Med den begrænsede effektivitet af mekanismerne til forudsigelse af færdigheder er der trods nogle nylige forbedringer fortsat et misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer. De ringe resultater i erhvervsuddannelsessystemet underminerer bestræbelserne på at lukke kløften for arbejdsmarkedets efterspørgsel efter kompetencer, selv om de igangværende reformer og initiativer har til formål at løse problemet. På trods af den stigende efterspørgsel er procentdelen af IKT-specialister i den samlede beskæftigelse den laveste i EU, nemlig 2,5 %. Desuden udgjorde den samlede andel af voksne med grundlæggende eller mere end grundlæggende digitale færdigheder 50,96 % i 2025, hvilket er 10 procentpoint lavere end EU-gennemsnittet. Hvis disse udfordringer håndteres, vil det også bidrage til at fremme opadgående social konvergens i tråd med Kommissionens tjenestegrenes landeanalyse i anden fase i henhold til rammen for social konvergens ([17]).

(41) Boligpriserne er steget hurtigt siden 2019, drevet af stærk efterspørgsel og afdæmpet byggeaktivitet. Den indenlandske efterspørgsel tog til i perioden efter pandemien og er stadig stærk. Den udenlandske efterspørgsel, som er blevet stimuleret af gyldent visum-programmet og investeringsmuligheder i turistsektoren, aftog noget i 2025. Boligudbuddet er begrænset som følge af flere år med svage boliginvesteringer, som fortsat er lave sammenlignet med EU, trods den seneste stigning i byggeaktiviteten. Stigninger i boligpriser og huslejer overgik indkomstvæksten, og boligers prisoverkommelighed er derfor blevet forringet, hvilket påvirker en stor del af befolkningen. Som led i Grækenlands genopretnings- og resiliensplan er den nationale boligstrategi og programmet for gensidig udveksling af offentlig ejendom (»Kinoniki Antiparochi«), som skal give udviklere i den private sektor incitamenter til at investere i sociale og økonomisk overkommelige boliger, under udarbejdelse.

(42) Via Grækenlands genopretnings- og resiliensplan har landet investeret i overgangen til et sundhedssystem baseret på primær sundhedspleje. Det er nødvendigt at bygge videre på disse bestræbelser for yderligere at fremme adgangen til sundhedspleje af høj kvalitet til en overkommelig pris og mindske de store udækkede behov for sundhedsydelser, som befolkningen giver udtryk for. Dette omfatter at sikre, at reformen om personlige læger og henvisningssystemet fungerer, og at afhjælpe manglen på sygeplejersker og alment praktiserende læger samt deres geografiske ubalancer, som fortsat udgør en væsentlig udfordring og hæmmer adgangen til sundhedspleje. I tilknytning hertil har Grækenland fortsat en af de højeste andele af egenbetaling i hele EU. For at bidrage til at løse dette er det et centralt aspekt at gennemgå omfanget af egenbetalinger for sundhedsydelser og sikre offentlig dækning af tandpleje. I betragtning af Grækenlands investeringer i den digitale omstilling af sundhedsplejen vil yderligere bestræbelser på at øge den digitale sundhedskompetence bidrage til at fremskynde udbredelsen af e-sundhedsværktøjer og -tjenester. Fremadrettet er det afgørende at gøre data af høj kvalitet fra hele sektoren tilgængelige for at informere udviklingen af politikker med stor virkning med henblik på at løse udfordringerne i sundhedssystemet.

([17]) SWD(2026)122 final – Second-stage country analysis on social convergence in line with the Social Convergence Framework (SCF).

(43) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2026, at euromedlemsstaterne træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen fra 2026 om den økonomiske politik i euroområdet. For Grækenland bidrager henstilling 1 til at efterkomme den første, den anden, den tredje og den fjortende henstilling om euroområdet, henstilling 2 bidrager til at efterkomme den fjerde henstilling om euroområdet, henstilling 3 bidrager til at efterkomme den syvende, den ottende og den niende henstilling om euroområdet, henstilling 4 bidrager til at efterkomme den syvende henstilling om euroområdet og henstilling 5 bidrager til at efterkomme den femte henstilling om euroområdet.

(44) I lyset af den afgørende rolle, som menneskelig kapital spiller med hensyn til at øge Unionens konkurrenceevne og strategiske autonomi, henstillede Rådet i 2026, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til hurtigt at håndtere de strukturelle udfordringer relateret til menneskelig kapital for så vidt angår færdigheder og uddannelse, som hæmmer konkurrenceevnen. De landespecifikke henstillinger, som rettes til Grækenland i 2026, kan bidrage til gennemførelsen af Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Unionen.

HENSTILLER, at Grækenland i 2026 og 2027 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. fortsat overholde de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som henstillet af Rådet den 21. januar 2025 og samtidig gøre brug af fleksibiliteten i henhold til den nationale undtagelsesklausul, som Rådet har aktiveret; øge de generelle forsvars- og sikkerhedsudgifter og styrke forsvarsberedskabet og samtidig garantere gældsholdbarhed og udgiftseffektivitet samt gradvis tilpasse budgettet til strukturelt højere forsvarsudgifter; sikre, at foranstaltninger, som træffes for at afbøde konsekvenserne af stigende energipriser, er af midlertidig karakter, fokuserer på at beskytte sårbare husstande eller på at dække behovene hos energiintensive selskaber og fastholder incitamentet til energibesparelser, og at deres finanspolitiske omkostninger er forenelige med forpligtelserne i henhold til EU's finanspolitiske ramme fortsætte bestræbelserne på at forbedre overholdelsen af skattereglerne, herunder gennem yderligere centralisering og digitalisering af told- og skatteinspektioner og forbedring af skattesystemets gennemsigtighed ved at evaluere og rationalisere skatteudgifter; yderligere forbedre effektiviteten og virkningsfuldheden af den offentlige forvaltning ved fuldt ud at gennemføre rammen for flerniveaustyring; fortsætte den igangværende reduktion af beholdningen af misligholdte lån hos banker og kreditservicevirksomheder ved at fremskynde likvidationsrelaterede retssager

2. sikre videreførelsen af de reformer og investeringer, der er gennemført inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten; opretholde gennemførelsestempoet for programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, hvor det er relevant med udgangspunkt i omfordelingen til strategiske prioriteter og fleksibilitetsmuligheder, der blev aftalt som led i midtvejsgennemgangen inden for rammerne af samhørighedspolitikken;

3. forenkle reguleringen og strømline og digitalisere administrative processer; færdiggøre de lovgivningsmæssige rammer for miljøgodkendelser og koncessionsaftaler ved kysten; fjerne de høje adgangsbarrierer for udøvelsen af liberale tjenesteydelser og for virksomhedsetablering; forbedre forvaltningen af det nationale system for forskning, udvikling og innovation ved at mindske fragmenteringen af styringen af forskningspolitikken og af finansieringen; lette adgangen til finansiering for nystartede virksomheder og vækstvirksomheder, herunder ved at udvikle lokale markeder for privat egenkapital og venturekapital; fremme digitaliseringen af virksomheder, navnlig SMV'er; fortsætte indsatsen for at strømline retssager og forkorte deres varighed ved at fremskynde behandlingen af civilretlige sager og sager om offentlige udbud; færdiggøre reformen af byplanlægningen gennem ikrafttrædelsen af byplaner, der dækker hele området

4. fremme overkommelige elpriser ved at udvikle fleksibilitetsløsninger, fuldføre sammenkoblingen af øerne og forbedre distributionsnettets kvalitet og kapacitet samt yderligere udvide produktionskapaciteten for vedvarende energi, herunder gennem offshorevindkapacitet; justere energiafgifterne for at tilskynde til elektrificering og tage konkrete skridt til at udfase subsidier til fossile brændstoffer, navnlig i industrisektoren; fremskynde dekarboniseringen af transportsektoren, fuldføre reformen af bustransporten og udbygge og opgradere det nationale jernbanesystem, herunder ved at implementere det europæiske system til styring af jernbanetrafikken; styrke modstandsdygtigheden over for klimaforandringer ved at klimasikre vigtig infrastruktur og tage skridt til at øge den private forsikringsdækning mod skader som følge af naturkatastrofer, herunder vedtagelse af den nationale strategi; forbedre vandforvaltningen og vandinfrastrukturen; ajourføre affaldshåndteringsplanerne og forbedre håndteringen af fast affald, herunder på regionalt plan og på øerne

5. øge beskæftigelsesfrekvensen for kvinder, unge og sårbare grupper og forbedre jobkvaliteten ved at øge indsatsen vedrørende fleksible arbejdsordninger og udbygge den formelle førskoleuddannelse og børnepasning samt langtidspleje; forbedre uddannelsesresultaterne ved at udvide lærernes uddannelse og evaluering og forbedre skolernes selvstændighed; fortsætte med at strømline sociale ydelser og forbedre adgangen til tjenester; udvide udbuddet af økonomisk overkommelige og sociale boliger, herunder ved at indføre et nyt byggeregulativ; fremme adgangen til sundhedsydelser af høj kvalitet til en overkommelig pris ved at styrke den primære sundhedspleje, afhjælpe manglen på sygeplejersker og læger samt de geografiske ubalancer i deres fordeling og reducere egenbetalinger.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2026.

På Rådets vegne

S. HARRIS

Formand